

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

belső magyarutazó 408 szám alatt.

Megjelen a lap hetenként négyszer n. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
 Ára évenként 3 ft. 6. Hirdetési ár: négyhathas sorát elsőször 7 kr, másodszor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. á. s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kasszákban.

KIADÓ-HIVATAL:

Könyvtára, STEIN J. könyvkereskedése.

Erdély jogilag és történelmileg Magyarországnak.

I. Vannak dolgok, mik oly bizonyosoknak látszanak, hogy azoknak mutogatásával vagy éppen nem, vagy keveset foglalkozunk. Ilyen volt eddig Erdélynek Magyarországhoz tartozása. Ha visszaemlékezünk a 48-beli eseményekre úgy találjuk, hogy még a balázsfalvi gyűlés, és a szebeni comitè sem mondá ki azt, hogy Erdély a sz. István koronájához nem tartozik. Miután azonban Erdély a legközelebb tartott magyarországi gyűlésre meg nem hivattott, fölmerült azon kérdés, hogy voltaképpen mi politikai állása van Erdélynek. A „Sieb. Bote“ azt magyarázza már egy idő óta, hogy Erdély realunióban áll az örökös tartományokkal, s így ennek ügyei csak Bécsben intéztetnek el, a románok ellenében, jelesen a „Gazetta“ azt hirdeti, hogy Erdély független románföld, Papiu szerint egész a Tiszáig. A magyar lapok meg is feleltek annyiban, a menyében Erdély politikai állása itt, vagy ott, kérdésbe tetetett. Helyén látjuk hát Erdély politikai állásával a történelem, és jog alapján egy kissé tüzesebben foglalkozni.

Papiu Iliarianu ur Erdély történelmét a mohácsi vészen kezdi, s azt mondja, hogy Magyarország a mohácsi vész után a Habsburg ház alá jött, de Erdély szuverenitással bírt, tulajdon kebeléből választott fejedelmek alatt, kik éppen mint a román tartományok urai, a török porta adozóinak ismertettek; Magyarország volt habsburgi, olykor ausztriai és német; Erdély adózott a töröknek. Kezdjük mi értekezésünket egy kissé korábban, hogy így Erdélynek a fejedelmek alatti állását, s jelenlegi politikai helyzetét jogi tekintetben, annál biztosabban meghatározhassuk. Hogy Erdélyben a Tuhutum foglalása előtt románok birtokoltak, azt nem tagadjuk, mert hiszen a névtelen jegyző szerint Tuhutum ezek vezérét győzi le az Almás vizénél, de hogy a románokon kívül más fajok is, jelesen bolgárok és besenyők is birtak Erdélyben, az megtetszik a többek között a szászoknak 1224-ben engedményezett kiváltságok-leveleiből is, ezeken kívül birták a székelyek azon földet, mit ma is bírnak, még pedig függetlenül a többi erdélyi fajoktól. Erdély tehát a Tuhutum foglalása előtt is csak részben volt román föld. A magyar birodalom — mint ezt más alkalommal is mondtuk — két természetű földből alakult, egyik rész tette a szorosan vett Magyarországot, az az a fégyverrel foglalt földet, a más részét azon országok, vagy tartományok, melyek önként csatlakoztak Magyarországhoz: ilyen volt Erdélyben a székely föld (az udvarhelyi és agyagfalvi constitutiókban Székelyországnak is nevezetik) továbbá Tót-, Horvát-Dalmatóságok stb. A szorosan vett vagy fegyverrel foglalt Magyarországon az itt talált népfajok, s így a románok is beleolvadtak egy magyar politikai nemzetbe s részesévé váltak a magyar alkotmányban, állapotjuk szerint úgy lettek t. i. belölök földesurak és nemzettek, s így a sz. korona tagjai vagy jobbágyok és parasztok mint a magyarok. Erdélynek ügyei a magyarországi országgyűlésen intéztettek el, mint a Királyhágon túli magyarországi, mely gyűlésnek az erdélyi rendek szintúgy tagjai voltak mint a magyarországiak, s az erdélyi peres ügyek a magyarországi királyi curiára felelbeztettek, mint bármelyik magyarországi kerületből (H. K. III. R. 3. cz.) így hát Erdély a mohácsi vész előtt magyar föld, és Magyarországnak kiegészítő része volt. De hogy lehetett az egész Erdély magyar föld, kérdésné valaki, midőn a mohácsi vész előtt a magyar, székely és szász szerkezet már ki volt fejtve, s így volt külön magyar, székely és szász föld? A székely csatlakozván Magyarországhoz bevitte magával Magyarországra földjét is, megtartván a maga külön szerkezetét, a szász a már elfoglalt Magyarországon kapott birtokot, mely birtok nem vágatott ki az ország területéből; e szerint a magyar, székely és szász föld csak helyi fogalmak a szerint mint egyik vagy másik a három szerkezet ege alá esett, voltaképpen pedig részei a magyar földnek. Nem hibázunk hát, midőn azt mondók, hogy Erdély a mohácsi

csi vész előtt magyar tartomány volt, s Magyarországnak egyik kiegészítő részét tette.

Lássuk már elveszté-e Erdély földje a magyar föld természetét, s megszünt-e Magyarország lenni a mohácsi vész után? Nem, sőt tlajdonképeni gyakorlatilag független Magyarországot ezen innen Erdély, és a részek tették, állításukat bizonyítjuk a mint következők: II-dik Lajos halála után közvetlen Zápolya János az egész Magyarország, s így Erdély királyának választatik és koronáztatik, úgy, mint minden királyok, Mátyást sem véve ki, választattak, t. i. egyik párt királyt választott a másikkal. Ekkor ország szakadásról még nem volt szó. Később Bátori István a nádor, pirtot útven a már megkoronázott törvényes király ellen, az ország egy részét a Ferdinánd hűségére szaktja, e szerint Magyarország egy része tetteleg elvlik a másiktól, s a habsburgi királyok uralkodása alá adja magát, ebből látszik, hogy nem Erdély vált Magyarországtól, mint ezt hibásan mondani szokták, hanem Magyarország egy része szakadt el, Erdély pedig a János király hűsége mellett maradt magyarországi részekkel együtt megmarad gyakorlatilag is független Magyarországnak egész 1691-ig.

Hogy Erdély a nemzeti fejedelmek alatt is mindig magyar tartománynak tekintett, s voltaképpen az is volt, az bizonyos 1-ször: a gyakorlatból, mert 1541-en innen 1710-ig még a törvények is csaknem mind magyar nyelven hozattak, a törvénykezésben és általában az igazgatásban, a mohácsi vész előtti formák mind megmaradnak, s a mi változtatás történt, az a magyar nyelvű országgyűlés által hozott be egészen 1848-ig, mit megtagadni bajos lenne; másfelől a Ferdinánd hűségére szakadt Magyarország, úgy a Habsburgházbeli királyok, mindig úgy tekintették Erdélyt, mint Magyarország kiegészítő részét.

Innen az 1538-beli béke egyik pontja azt határozza, hogy mindkét Magyarország választson egy közös nádort, tehát Erdély Magyarországnak iratik. Ha visszatekintünk a Ferdinánd és Zápolya, és ennek fia János Zsigmond közti tusákra, lehetetlen nem látnunk, hogy Ferdinánd, mint Magyarország király, a Zápolya és János Zsigmond birtokában levő részt, s megfordítva: János Zsigmond és Zápolya a Ferdinánd hűségére tért magyarországi részt, mint ismét törvényes király, mint csakugyan Magyarország egyik darabjához, s így a magok birtokjához tartozónak követelték s valamint János, az 1538-beli békénél fogva fia János Zsigmond is királyi címet viselt, (János Zsigmond Electus Hungariae Rex-nek írta magát.)

A mint Maximilián, Bátori Istvánt vajdaságában 1571-ben megerősíti, ez utolsótól azt követelte, hogy a magyar korona elsőségét ismerje el; az erdélyi perek menjenek föl felebeztetés útján a királyi curia eleibe, s így Báthori mondja le a vajdaságról, mihelyt Maximilián, mint magyar király, kívánja.

1550-ben Erdély mint magyar tartomány tetteleg megint egyesült vala Magyarországgal, s hogy 1555-ben az erdélyi rendek a János Zsigmond hűségére megint visszatértek, az egyfelől a töröktől félelemből, másfelől az I-ső Ferdinánd abszolút törekvéseinek ismeretéből származott ki, dacára annak, hogy a midőn a magyar királyi széket kereste az ország függetlenségét és alkotmányos sérthetlenségét hirdeté, s erre megkoronázatásakor meg is esküdt, csak hamar fölveté azon a bécsi kormány által mind e mai nap vallott politikát, hogy Magyarországot germánizálja, s ennek független nemzeti életét megsemmisítse.

Báthori Zsigmond korában kétszer meg Erdély a habsburgi király (Rudolf) uralkodása alá, de mindig úgy, mint Magyarországnak kiegészítő része, sőt a mi több ez időben Mihály vajda úgy jön be Erdélybe, mint a ki Erdélyt a magyar királynak, mint magyar tartományt vissza akarja szerezni. Bocskai István mindamellett, hogy a tatárnál is veszedelmesebb német seregket Erdélyből kiveri, s Magyarországnak visszaszerzi elfojtott szabadságát, mégis elismeri Erdélynek Magyarországhoz tartozóságát. A bécsi béke a Bocskai személyére vonatkozó ha-

sábjának 3-dik §-ába ez iratik: „Si tamen in linea ejus (Bocskaié) masculina ex propriis lumbis et thoro legitimo procreati, et descendentes non essent ex tunc eo facto omnia illi concessa in legitimum Regem Hungariae, et per consequens ad coronam Regni devolvantur: itaque nulli suorum consanguineorum, vel affinium eorumque haeredum aliquod juris dictionis neque ad Principatum, neque ad Ditiones, et Comitatus ipsi domino Bocskai concessos ullo un-

Erdély ugyan a Habsburgház uralkodása alatt egyáltalában nem fogadta el, de volt mindig Erdélyben egy unio párt, s leginkább a szászok, mi győzedelmeskedett nebanyszor, mint a Martinuzzi kormányzósága és Bocskai Zsigmond fejedelemsége alatt, s hogy ezen re-unio állandó nem lehetett, annak oka egyfelől a volt, hogy a fejedelmek rendszeren az ellenkező párton állottak, másfelől el is riasztották az erdélyieket a Bástia-féle iszonyatosságok. *)

S így a dolog természete szerint nemzeti fejedelmi alatt külön kellett állania, de Magyarország s ennek királyai Erdélyhez, mint Magyarország kiegészítő részéhez, jogukat mindig fentartották, s éppen ezen jogen kezdette el s vitte keresztül I-ső Leopold Erdélynek a magyar koronához visszaadását, minek történetét más alkalommal már megírtuk.

Tóth László.

Tordán oct. 15-én rendkívüli megyei bizottmányi ülés tartatott. A főkörmányszék rendeli: hogy a felosztott urbéri bíróságok helyett első bíróságul a bizottmány 12 egyénből válasszon 4-et és küldje fel mind a 12-t stb. Ezen intézkedés önkénytelenül emlékeztetnkbe hozta azon nehéz küzdelmeket, melyeket 48 előtt a királyhágon inneni megyék a 9- vagy 3 felküldése érdekében két év tizeden át küzdöttek; s melynek folytán későbbiek valóban a substitutio gyűlöletes karjaiba vetni magukat, hogy sem a tisztválasztási törvényt, s ezzel a legsarkalatosb municipalis jogot illusorinussá tenni. A törvényszék bírái pedig szabadon választattak.

A bizottmány az 1848-ki 14. t.-cikket revén alapul — 12-től candidált, s ebből 4-et két magyart, két román ajánlván mind a 12-őt felküldi. Meggyőződésünket a többség nézetének alárendeltük, miután azon aggodalmat tapasztaltuk a többség akarata indokának: hogy ha nem amaz elavult törvény vétetik a határozat alapjául, nem lesz a megyében urbéri bíróság: mert a tényleges kormány csak az általa rendelt föllállítási alakban adandja meg annak fizetését.

Amaz 1846-beli törvényt elavultnak mondák: mert az a földes ur és urbérese közti viszony meghatározása, s biztosítása érdekében hozatott. Ezen viszony 1848-ban örökre megezünt, tehát ezen viszonyra vonatkozó törvények is. Ezek helyett a 48-ki új politikai alakulások új törvényeket föltételeznek, melyeknek hozása, alig kell mondanunk: törvényhozás tárgya.

Eppen azért Kolozsmegye bizottmányának ó v á s á t nem tartjuk fölöslegnek. S mindig, de most kivált annyira szükségesség érdekében otajottuk volna: hogy mi is a bizottmány által propositio útján kinevezett 4 urbéri bíró neveit küldjük csak fel megerősítés végett, mint Kolozsmegye tette. Ha bár a 48-beli XVII. t.-cikk semmi felküldést, semmi megerősítést nem rendel.

Bizottmányunk törvény-tiszteletlenséggel nem vádolható, midőn még az avult törvénynek is tulságos törvény iránti kegyelettel erőt tulajdonit; csak hogy „lex posterior derogat priori.“

A főkörmányszék intézkedésére: miszerint a szeszgyárok szeszégetése az ideil silány gabonatermés következtében további rendeletig betiltatott, fel ir bizottmányunk: hogy 14 helyesége levén a megyének, melyekben a gabona szükség nagyobb mérvben mutatkozik, ezekért a szeszgyárok munkássága fel nem függesztethetik.

Ha a szesz nagyban égetése mint védettiparság a többi felett tekintetik; ha az összes hazai iparra az általános terméketlenség nyomasztólag, sőt fenyegetőleg nem hatna vissza, melynek szomorú előjelei a kenyéret és munkát kérő párisi munkásoknál már mutatkoznak; ha hazánk földművelő nép létére legalább a belfogyasztást a jelen terméketlen év-

*) A Bástia kor iszonyatosságait eléggé bizonyítja az 1604 január 25-én Kolozsvárt tartott gyűlés 1-ső czikke: Látjuk azért szemeinkkel helytelen urunk (Bástia) az vitélő rendnek ilyen fogyatkozásában az ellenségnek szüntelen reánk való törekedésében, hogy nem kicsiny segítség volna köztünk a contributio, hazánkban oltalmára és megmaradására, és noha annyira megromlottunk, hogy szegény jobbágyaink úgy elpusztultak, hogy igen kevés helyen lakik falun egy vagy két ember; a hol pedig laknak is valami kevesen, éjjel nappal rajta vagyon a vitélő rend, (Bástia katonái) magok mindennapi életükkel sem szabadok, mindazonáltal, hogy nagyszámú hasznos kívánságának és hazánkban ebben meg ne fogyatkozzunk, miért hogy a pusztaság miatt kapasság szerint adót nem vethetünk, igérünk minden marhá jobbágyainktól D. r. (denár) 50, marhátlantól D. r. 20 a szabad városiak magá bíró emberektől D. r. 50, szegényebektől D. r. 25, mely teher-viselésre szász uraink atyáinkai is, ezen mód szerint igértek magukat.

Minekutána tehát mi a birodalmi tanácsot csak metamorphosisául tekintjük a kényuralmi államoszponztositásnak, s az azzal egybekötött s fentebb leirt politikának, a fentebb elő adott okokból, és azon szövetség tekintetéből, melyet alkotmányunk közös védelmére Magyarországgal kötni elhatároztunk, nem tehetünk egyebet, mint kinyilatkoztatni: hogy a birodalmi tanácsban mi nem küldünk követeket, és ennek a tanácsnak eddig hozott s ezután hozandó határozatait a három egyesült királyságra nézve se most, se jövőendőben kötelező erővel bíróknak el nem ismerjük.

Felséges ur! Ámbár a háromgy királyság nemzete mindig kész alkotmánya alapján a királyság és más tartományok közti nemzetközi kérdések felett egyedül Felségeddel, mind királlyal, kiegyezkedni; mind a mellett ez igen gyenge szolgálatot tenne mind magának, mind a felséges trónnak, ha függetlenségét és önállóságát a császári állam még színel sem igazolt jogkövetéseinek áldozatul hozná.

Kérjük azért Felségedet, méltóztaték a birodalmi tanácsba nem meneteltünk, valamint egyéb határozatainkat is, melyeket külön felterjesztvényben a koronázásig ideiglenes megerősítés végett terjesztünk Felséged elébe, úgy tekinteni, mint kifejezést a mi rendületlen hűségünknek, melyet alkotmányunk iránt megőröznék, és a melyhez, hogy kortársaink és utódaink kárhoztató ítéletét elhárítsuk, mindig és mindentől lélekismeretesen kénytelenítettünk ragaszkodni.

Cs. k. apost. Felségednek alázatos jobbágjai.

A háromgy királyság országgyűlése.

Felhívás.

A szászvárosi fiók-gazdasági egyesület ügyében.

Alolirt, szerencsés vagyok az úgy-nevezett „Szászvárosi kerületi gazdasági Egyesület“ alapító s részvényes tisztelt tagjait tudatni, hogy a n. cs. k. Helytartósnáknál rekedt alapszabályaink, a fels. k. kormánysszék által mozgóvá tettétvén, s mielőbbi megerősítés eszközése reményével terhesen, az Egyesület ideiglenes választmányához leküldetett, de azon kegyes utasítással, miszerint a politikai viszonyok változtával nem talán szükségessé vált módosítások megtétele végett, az Egyesület vegye ezen szabályokat revisio alá, s a módosított pontokat feljelentve, a szabályok egy tisztába írandó példányába beillesztve, legfelsőbb helyeni jóváhagyás s megerősítés eszközése végett, minél előbb újra f. k. kormánysszékhez terjessze föl.

Az Egyesület ideiglenes választmánya, nem lévén felhatalmazva, a közgyűlés által hozott szabályokat magára revisio alá venni s azokban változtatásokat ocsorozni.

Elnöki kötelességéből kifolyólag felhívom tehát az Egyesület minden tisztelt tagjait, méltóztatassanak, ha az Egyesület minél előbbi életbe léptetését ohajtják, e. f. oct. 17-dik napján d. u. 3 órakor Szászvárosban a gr. Széchenyi-féle szálloda nagy teremébe tartandó tanácskozó közgyűlésre megjelenni. Szászváros, oct. 18. 1861-

Dr. Lészay Dániel,
id. választ. Elnök.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A „Sürgöny“ bécsi levelezője írja, hogy tárnok ő nmlga, kit egy hét óta vártak Bécsbe, végtére 17-kén megérkezett s azon nap már hosszas conferenciája volt a kan-czellár ural. Magyar körökben nagy feszültséggel tekintenek az értekezletek eredményére, mert általános a hit, hogy jóra vagy rosszra, de mindenesetre forduló pontot képezend-nek a legközelebbi jövőre nézve. Erzi mindenki, hogy akép, mint most vannak a dolgok nem maradhatnak. Azonban biztosabbat eziránt csak ő felsége visszatérte után fogunk hallani.

— A „P. Ll.“ bécsi levelezője hasonló elmélkedéssel kíséri a tárnok visszaérkezését, s hozzáteszi, hogy ha minden nem csal, ő nmlga magas hatáskörét nem fogja többé elfoglalni.

— Azon nyomozásra, mely Pestváros hatóságának az adó-executio tárgyában felirata iránt Havas kir. tanácsos által tetett, már lejött a legfelsőbb határozat s közzétételét 19—20-ra várták.

— Kapy Ede ur elleni tintetést, mely röviden említve volt lapunk közelebbi számában, a „M. S.“ következőleg írja le: Csütörtökön este 9 óra körül az administrator ur szállásán az „István herceg“ előtt egy tömeg jelent meg s ablakbetörés közt macskazenéhez kezdett, de a cs. kir. katonaság rögtön beavatkozása folytán, hat lövés után szélyjeloszott. Sebesülés nem jött tudomásra. (A „P. H.“ szerint vaktöltéssel löttek). A futók és járőreik közül hármat elfogtak. Kapy ur, mint mondják, már 8 órakor átment volt Budára.

— Zágrábról írják a „P. Ll.“-nak, miként ott igen jó benyomást tett azon körülmény, hogy a horvát felirati küldöttség Pestet utba ejtette, mivel ettől a szomszéd nemzeteli annyira ohajtott egyetértést várják, s a némely országgyűlési követek személynél kitörései által előidéztet feszültség eltűnését reménylik. Levelező szerint a horvát közvélemény e pillanatban a Magyarországhoz viszacsatlakozásra hajlandóbb, mint valaha, s a novemberi országos ülések e tekintetben bizonyosan öröndetes eszmétisztulást fognak létrehozni. Belátták, ugymond lev., a Schmerling-miniszterium által rendezett manoeuvrert s a legnagyobb mértékben szíre hozott adó-executio bizonyára nem olyan dolgok, hogy a népet a bécsi kormány törekvései iránt kedvezőleg hangolják.

— A „M. O.“ zágrábi levelezője hasonlóan ecsetli a horvát hangulatot, s a küldöttségről megjegyzi, hogy Kusan Károly már visszaérkezett Zágrábra s ismerősivel közle a jeleshíjekkel értekezés kedvező benyomásait, melyek a közönségre szintén kedvező benyomást tettek. Kroljevris Frigyes Pozsegába családja körébe ment, magyar érzelmi szlavoniai véreivel személynél közlendő testvéries fogadtatásán.

— Pesten a következő új lapok vannak keletkezésben: Egy magyar helyi közlöny, szerkesztője Berecz Károly; „Gombos“ szépirodalmi divatlap, szerkesztő Rózsaszegi Antal; „Magyar hűlgyek közlönye“, szerkesztő Ozoray Árpád; „Gyermek-barát“, szerkesztő Szabó Richárd.

— Egy aradi harangöntő oly feckendőt talált fel, mely öt perc alatt befűthető s ekép a víz megfagyását akadályozván, a legkeményebb téli időben is használható.

— A nemzeti múzeum természet-osztályának két öre Kovács Gyula és Frivaldszky János urak jelenleg Biharvármegyében vannak, hogy ennek nevezetes barlangjait, hivatásuk- és szakmájukhoz képest a nemzeti múzeum javára kibányásszák.

— A pesti tanuló ifjúság elfogott pályatársuk Hindy

Árpád szabadon bocsáttatásáért egyenesen ő felségéhez ké-szül folyamodást benyújtani.

— A gratz „Volkstimme“ azon öröndetes hírt közli, hogy az ellene indított sajtóperben az előleges vizsgálat be van fejezve s a tulajdonos szerkesztőt Tanzer Károlyt szabad lábra tették. Mogérkezése napján Tanzert a lelkes gratziai éji zenével tisztelték meg.

— A csendes vérű örökös tartományokban is kezd-nek a kravallok napi rendre jöni. Grätzban folyó hó 13-án a mint a pénzügyörök egy finanszolatlan gyümölcsös szekeret el akartak kobozni, a nép felbőszült ellenük s következ kezdé hajgálni. A finanszok megfutamodtak, a nép utánuk. Hármat a finanszok közül elfogtak s jól megdöngöztö-ve földhöz vertek. Egyet a Mura bídjánál érvén utól, kegyetlenül elverték s még ki tudja, mi nem történik, ha néhány előkelő polgár fel nem lép s a népet szétoszlásra nem bírja.

— Ugyancsak Stájerországban Eggenbergben s éppen october 13-dikán egy koresomal tánczvigalom alkalmával a nép s a zsandárok összeverekedtek. A zsandárok letett kard-jait eldugták s többen a nép közül hazaszaladván puskáért, visszajöve löttek, egy zsandárt úgy megsebesítettek, hogy kórházba kellett vinni. A nép közül is többen kaptak sebet.

— A tiszaí pászalyát össze akarják kötni a galicziái-val. E végett két vonal van tervben. Az egyik Sárosmegeye területén át Bumfalvánál a már kész vasutal csatlakozik s Eperjesen át a Poprádvölgybe vezet. A másik közvetlenül Kassáról a Hernádvölgybe s innen a Szepességen át szintén a Poprádvölgybe megy, hol mindkét vonal egymással s Tarnóvnál a galicziái pászalyával egyesül. Az illető igaz-gatóságok most dolgoznak a részletes terveken.

— A „Hermant. Ztg.“ szerint a szebeni jogakademia-ára eddigelő százötven iratták be magukat, köztük több magyar is.

— A „Kronst. Ztg.“ írja, miként az oláh fejedelem-ségi vámbívalat a Prediálon, Brassó város hatóságához azon követelést intézte, hogy az onnan Oláhországba küldendő áruszállítmányok fuvarjegyzékai ezentul mind oláh nyelven legyenek írva. A „Kr. Ztg.“ nem hiszi, hogy a világnak bármelyik szélén ily kívánatokkal lépjenek fel szomszéd nemzetek irányában.

— Hir szerint az északamerikai kormány 300 ezer régi puskát vásárolt Ausztriatól 5 1/2 forintért darabját, 130 ezeret már el is szállítottak volna Amerikába.

— A „M. O.“ turini levelezője írja, hogy Türr altá-bornagy felhatalmazást nyert, a magyar legioban egy déli szláv zászlóaljat alakítani, melynek parancsnoka hihetőleg Wranisevich örnagy (Türr egyik volt hadsegéde) leend.

— Kosciuskóért Bécsben is gyász-istenitiltszletet tartottak a szt. Rupert egyházban.

— Xanxus János 1849 óta külföldön élő hazánkfia levelet küldött a nemzeti múzeum igazgatóságához Californiá fővárosából. Tudatja, hogy újv tájára szándékozik baza jöni, mielőtt azonban utnak indulna, még három ládat küld a nemz. múzeumnak: egyiket mexicói madarakkal; a másikat mexicói régiségekkel és ritkaságokkal; a harmadikat pedig californiai, mexicói és Oregon vidéki ásványokkal.

— Bécsi lapok szerint nagyon beszélnek az 1859-ben osztrák területre ájtott modenai hadsereg szervezéséről.

— Báro Radák Ádám ur ő mlgának azon keresztényi tetteért, miszerint az ugrai ev. ref. szerény papi lakba személyesen megjelenén, az épüldend templom javára 50 a. é. forintot ajándékozott, hálás köszönetet mond.

— Daróczy László gyalui volt cs. jársbíró legfel-sőbb helyen az erdélyi kir. főkörmányszékhez tiszteletbeli fogalmazóvá nevezetett ki.

— A „Vaterland“ írja, hogy az erdélyi udv. kanczellársággal b. Gehringert is megkínálták, de ő mlgva viszsautasította az ajánlatot.

— „A történelmi igazság“ érdekében még egy sajtóhibát, mely mult számunkban maradt, ki kell javítnunk. A színházi rovatban ugyanis az áll, hogy a Sevillai borbély nyitánya „előadatot“, holott ép ellenkezőleg nem ad-atott elő biz a.

Nyilatkozat. A „Kolozvári Közlöny“ 166-dik szá-mában a „Gazetta Trans.“ lapból kivonat azon sorait ille-tőleg, „azonban ő tiszteletössége sem mulasztá el ez ünne-pélyes alkalommal is megróni a renegátokat stb.“ Ünne-pélyesen nyilvánítom, hogy ez nem hű fordítása a „Gazetta“ közleményének, s én azt általában nem is tettem.

Kolozvárt, oct. hó 20 kán 1861.

Fekete János m. k.
főesperes.

POLITIKAI HIREK.

A hollandi király fogadtatásáról következő részleteket olvasunk. A császár a pályaudvarhoz ment elibe, épp úgy mint a porosz királynak, azon különbséggel, hogy a király hivatalos diszszel egyenruhában utazván, ő Felsége a császár is egyenruhában, teljes diszszel fogadá vendégét. A császár szívélyesen megszorítá kezét a kocsiából leszállott királynak s ezután a pályaudvar e czéla feldiszzített elfoga-dó termébe vezette. III. Vilmos király még fiatalokor, ar-czán sok jószág kifejezése ül; egész szakállat visel. Itt a király mutatá kísérétét a császárnak. A bemutatás után a menet 6 kocsiiban egy század guid környezetében a kastély felé indult. A császár és vendége ketten az első kocsi-ban ültek, a nép mindenütt lelkes éljenekkel fogadá a két ural-kodót. A császárné a kis császári hget kézen fogva a fő-lepesső alján vártá vendégét. A király megcsókolta a kis hget, ki az első gránátos ezred tizedesi egyenruháját visel, s megdicséré szép arczát s takarosságát. Ezután a király lak-osztályába ment, mely ugyanaz, hol a porosz király volt. Este 7 ó. 70 terítékü ebéd, melyen a király a fűhelen a császár és császárné közt ült. Ebéd után, mely alatt a gui-dek zenekara szép dallamokat játszott, kis estély volt, mely 11 óráig tartott. Vasárnapra erdei sétá Piétrefonds romjai meglátogatása volt küttve. Kedden (ma) a császár vendé-gét Párisba kísért; akkor ebéd a Tuillériákban. Szerdán nagy vadászat Versaillesben és érdei ebéd, innen a császár

Compiégnebe, a király Párisba megy, hol aztán még két napot mulat.

— Sz.-Pétervár, oct. 9. Az orosz fővárosbani han-gulatról a „Kreuz Ztg.“ ezeket írja:

„Ha így tart tovább, mint az utósó 8 nap alatt, nem sokára egészen Varsóhoz lesz hasonló a hangulat. A nagy oroszoknak nevezett párt terjesztette forradalmi kiált-ványok megfoghatlan módon jutnak mindenki kezébe. Ezek-ben a lehető legjobb alkotmány van követelve s előre kije-lentve, hogy a czár által ne tán adományozandó semmi-esetre sem lesz kielégítő. Az alkotmányt az egész nemzet követéinek kell megállapitniok. Minden nemest számszerint legalább 100,000-et ártalmatlanná kellene tenni. Oly kiált-ványok ezek, minőket eddig csak Mazzini szokott teremteni. Külföldön nyomják állitólág s Oroszországba csempészik; a „Kr. Ztg.“ levelezője azonban látott egy példányt, és any-nyira rozslu nyomtatottnak mondja, hogy hite szerint bizo-nyosan valami titkos sajtó műve, magában Szent-Pétervár-ban. A rendőrség több egyént fogott már el, de nem fűdüz-hetett fel semmit. E rüpiek terjesztői nagyon ügyes és hallgatatag egyének. A legbámulatosabb módon jutnak az egyesek e kiáltványok birtokába. Egyik öltönye zsebében találja, a másik a kulcs-lyukban, a harmadik asztalán leli. Az élez-lapok és izgató szindarabok már elvesztették hatá-sukat, most az irány-képeken van a sor. Egyik Szibériá-ba vándorló állitált csapatot vázol s ha a kép hű, a szegény vértanúk sorsa csakugyan borzasztó lehet; a másik orosz egyházat mutat, melyben a pápa tízesen szónokol, és hall-gatói alusznak; egy másikon ismét a lengyel országgyűlés van ábrázolva. A király a trónon ül, főurak és főpapok töl-tik meg a termet. A főurak egyike beszél. A tárgysorozat-ban ez van írva e képről: „Zamoyszki gróf a nép panasza-t adja elő a királynak.“

— Varsó, oct. 15. A mai nap nagyon mozgalmas volt, s bizonynyal válpontot képez a lengyel mozgalom hosszu és szomorú drámájában. Az érdemgus rendőrség elő-re 100 rubel büntetéssel fenyegette a kereskedőket, kik boltjaikat bezárják Koszciuszko emléknapiján, s ennek da-czára csak nem minden bolt egész nap be volt zárva. A történeti napokra emlékeztető listentisztelet is szigoron el-tílvák, s ezenkívül katonatisztek küldettek ma az egyházak és synagógák előljároihoz, hogy az egyházakat látogatók elfogásával rémiszték meg előre őket. Mindamellett sok ezer ember tödült az egyházakba, továbbá a Barnabítakéba, Ka-puczinusokéba, a református templomba s a kereszttegyház-ba. Az elsőben — írja a „Bresl. Ztg.“, — melyből e tudó-sítást veszszük, állt még az érsek ravatala, most Koszci-uszko arczképével felékesítve. Az isteni szolgálat alatt ka-tonaság vette körül az egyházakat, s mind a be-, mind a kimenést akadályozták. Ez minden egyház köré sok kíván-csit csalogatott, s a katonaság nemsokára egészen körül-ve látta magát. Ekkor új csapatok érkeztek, s minden ol-dalról a védtelen népre rohantak, puskagygyal, karddal és ostorral s valóságos katonai garázdálkodást vittek vég-hez. A nép gynyolni kezdte a katonaságot, mi még dühő-sebbé tette azt, s végre a szegény népen a rakonezátlanság minden nemét elkövette. Saját házában sem volt biztos a polgár. Egy igen békés, és szelid ember házában fenekes-től felforgattak mindent, mivel azt hívék, hogy néhány gu-nyolódó suhancz hozzá menekült; a keresetteket nem talál-ván, a házigazdát oly helyzetben hagyták, hogy néhány hétig lesz mit gyógyitni magán. Egy államtanácsost foglyul vit-te lakásáról, mivel állitólág valaki ablakaiból a katonasá-got lepökte. Ezalatt az egyházak még mindig körül voltak fogva. A Sz.-János egyházból a mellékajtkón mindenki megszabadult, de a többiekben még mindig foglyok az áj-tatoskodók. A kereszt-tegyház egyik papja most szaladgál végig az utcázakon az egyházba zárt gyermekek számára kenyeret kéregetve. Magukban az egyházakban s az utcá-kon tömérdek elfogatás történt. Egyik templomban a papot közvetlen imája végezte után elhurcozták, egy másikból két szerzetest vittek el. A lengyel öltözetben járók, különö-sen ha fekete és fehér szín van rajtuk, mindenféle bántal-mazásnak vannak kitéve; kéméletben a hűlgyek sem része-sülnek. Lambert grófnak lesz dolga, míg a fékvesztette ka-tonaságot ismét rendre szóríthatja. Minden rendszabályt ré-szint a parancsok rest és hanyag teljesítése, reszint a tu-lságos durvaság buktat meg s a kormányt kompromittálja. A kibontakozás valóban nehéz lesz e főmkelebből.

— A „Sentinella Bresciana“ szerint oct. 5-én a vica-nzai fegyvertérben a csapatok gyakorlata közben a tér közé-pén egy tűzakna lobbant szét, s a sorok közt rémülést, rendetlenséget okozott. Más estén a valdagnói lakók közt civódás történt; az osztrák rendőrség felhasználta ez ürügyet, hogy a hazatért velencei menekülteket befogassa, hirszerint a katonai szolgálatra alkalmas egyéneket közülök besorozzák.

— Az „Opinion Nationale“ hire szerint Ausztria csa-patait Ragusa felé indítja, Velenczét szabadon hagyva. Hir szerint a bécsi kabinet biztosították, hogy Olaszország nem kísért merényletet ellene.

— Ragusai levelek következő tudósításokat közölnek: Zubzji felkelők uszoki és montenegrói önhénytes csapatok-kal Cicevot és Biovot megostromolták. Három órai heves harez után visszavonultak. Kétezernyi felkelő megtámadta Koronichit, és Bileicia külvárosai közeleig hatoltak. Azt áll-itják, hogy a porta sürgető parancsai ellenére Omer pasa nem mer támadni, ninos bizalma a hadseregben, általános felkeléstől tart, s Szerviára bizalmatlan szemmel néz.

A montenegrói fejedelem a határokon fegyverben áll.

Ujabb. A „Sürgöny“-nek távirják Bécsből oct. 19-ről, hogy egy az udv. cancellária által kibocsátott körlevél a főispánokhoz, tudtúl adja ő Felségének az unjon-csozás iránti parancsát. Azonnali nyilatkozatot kíván az iránt, valjon van e kiáltás arra, hogy az unjoncozásnál a megyei tisztviselők közre fognak működni; és ha nincs, mit szándékozik a főispán tenni és mit javasol, hogy a czél elérressék.

— Ugyanazon lap írja, hogy a lapok azon állítása, mintha Kapy Eduárd főispáni helyettes ur Bécsbe uta-

zött volna, s ott elfogadott méltóságáról lemondani szándékoznék, valótlán. Ellenben a „Sürgöny“ fel van hatalmazva kijelenteni, hogy ő maga igen is azon határozattal fogadta el állását s érkezett Pestre, miszerint hivatalos működésében, a letett alkotmányos eskü szellemében, alkotmányos eszközökkel fog egyedül élni s erőhatalomra nem támaszkodni, sem arra igényt nem képezni. A mint hogy a minapi tüntetés pillanatában is abban fáradozott, hogy minden erőszak mellőztessék s minden összeütközés kikerültesse; s csak a tüntetők maguk okozandók, ha e szándék nem egészen teljesült s megelőztetett. Egyébiránt eddigi hivatalos működése csak is arra szorított, hogy mind azon intézkedéseket, miket Nyári Pál alispán ur a megye ideiglenes közigazgatására nézve tőn, megerősíté.

— Közlebbi számunk távsürgönyének az aradvárosi tiszt- és képviselő testület lemondására vonatkozó

tartalmához a „P. N.“ után hozzáadhatjuk, miszerint az ülés alatt Hofbauer kir. biztostól egy minden további tárgyalást betiltó levél érkezett. A tanácskozás azonban folytatva lön s este nyolcz órakor a „Szózat“ elénklésével rekesztetett be. Ugyan azon pillanatban haladt egy imponant menet a főispánhoz, a megyei tisztikarnak testületileg való lemondását vivén magával. A Szózatot elnekelték. A legnagyobb csend uralkodott.

— Zárábban oct. 18-án Szalay Lászlót Kuslan báró indítványára tiszteletbeli polgárrá választották. Kuslan és Kraljevics nagyszerű fáklyás zenével lepettek meg.

— Omer pasa hadseregének állapotáról szomorú hírek szárnyalnak. Ezek szerint az annyira desorganizálva lenne, hogy a parancsnok a számra kisebb ellen-serget megtámadni nem meri. A felkelő keresztények

számát most 18,000-re teszik. Ha a szerbek, mitől tartani lehet, a felkeléshez csatlakozandnak, Omer pasa serege komoly veszélyeknek leendő kitéve

— Ratazzi, az olasz komarák elnöke 16-án Párisba érkezett. Eseménynek tekintik, annyival inkább, mivel Thouvenel ur még az nap fogadta, valamint a Rómából megérkezett Grammont herceget is.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

October 21-ikén: Nemzeti kölcsön 79.75. % Metalliques 66. 5. Bank-részvény 738.—. Hitel-részvény 179.—. Váltó Londonra 136.90. Ezüst 136.75. Arany 6.52.

October 19-dikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 67.—. Erdélyi 64.25.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

Árverési hirdetmény.

(337) 530. 1861. (1—2)
Szamosújvár szab. kir. városának a belső piacon levő, újjannan díszesen felszerelt **nagy vendéglője**, a folyó évi November 1-től jövő 1864. évi October 31 ig folyó 3 évre, a folyó October hava 28-án délelőtti 9 órán kezdve, a tanácsbáznál, közárverés útján, a többlet ígérőnek, haszonbérbe adatik.

Azok, kik ezen árveréshez hozzá szólni szándékoznak, figyelemre méltó, hogy csak is egy az ezen város területén s hatósága körében lévő fekvő birtok fogadtathatván el biztosítékul; ezen biztosítékot az árverés előtt 2 nappal, tehát e hó 26-kaig, annak elégséges vagy elégtelen voltának megírálása végett a mai napról kivont az alólirt biztosság elnökének jelölje ki.

A bánatpénz az eddigi haszonbérli öszveghz képest 420 fti ösztrák értékben.

Az árverés többi feltételei a városi tanácsbáznál minden időben megtekinthetők.

Szamosújvár sz. kir. városa közgyűléséből October 19-én 1861.

(334) 17. T. — 1861. (3—3)
Hirdetmény.

A Kolozsmegyei törvényes derékszék által mind azok, kiknek a folyó 1861-dik év július 2-án elhalálozott győző-vásárhelyi földbirtokos Berenczei Antal hagyatékára ellen kövelesek van, felszólítanak, hogy ezen törvényes derék előtt igények bejelentésére igazolása végett folyó év december 15-ik napjáig reggeli 9 órakor jelenjenek meg, vagy odáig kérvényeket írásban hagyatékai per gondok h. ügyvéd Simon Elek úr ellen nyújtsák be, ellenkező esetben a hagyatékot, ha az a bejelentett kövelesek kifizetése által kimeríteték, további igények csak annyiban leend, a mennyiben őket betáblázásnál fogva elsőbbségi jog illeti.

Kelt Kolozsmegye törvényes derékszékének üléseiből
Kolozsvárt, October 15-én 1861.

Kiadta Thót Samu
főjegyző.

(335) 17. T. — 1861. (3—3)
Hirdetmény.

A Kolozsmegyei törvényes derékszék által közhírré tettik, hogy Berenczei Antal győző-vásárhelyi földbirtokos folyó 1861-ik év július 2-án szülőke és egyenes leszármazottai h. trahagyása nélkül meghalálozott; minthogy ezen bíróság előtt tudva nincs, vajon és mily személyeket illet az elhaltak hagyatékához örökjog, ennél fogva mindazok, kik erre bármily jog czimról igényt támaszthatni vélnek, felszólítanak, hogy örökjogukat az alább kitett naplól számíttatdó hat hónap alatt ezen bíróságnál jelentessék, s örökjoguk kimutatása mellett örökös nyilatkozatukat nyújtsák be; ellenkező esetben a hagyaték, melyre nézve az alatt t. Simon Elek úr h. ügyvéd hagyatékai gondnokul rendeltetett, azokkal, kik örökösöknek nyilatkoztak, fog tárgyalatni, s nekik adatni, a hagyaték el nem foglalt része pedig, vagy ha örökösnek senki sem nyilatkozott volna, az egész hagyaték mint örökös nélküli a törvények értelmében fog kezeltni.

Kelt Kolozsmegye törvényes derékszékének üléseiből
Kolozsvárt, October 15-én 1861.

Kiadta Thót Samu
főjegyző.

(336) **Pályázat.** (3—3)

Nemes Kolozsmegye helyettes minőségben betöltött főorvosi állomása a megye képviselő biztalmánya által választás útján lévén véglegesen betöltendő: mindazok kik ezen 420 o. é. fti. évi járulékkal ellátott állomásra pályázni kívánnak, képzettségüket igazoló okmányokkal ellátott kérvényeket folyó évi november 10-ik napjáig az itt megye tisztviselőiségéhez beadni felhivatnak.

(334) Sz 8160 1861 **H i r d e t m é n y.** (3—3)

A cs. kir. pénzügy kerületi igazgatóságtól Kolozsvárt közhírré tételik, hogy a fogyasztási adó felvételének joga, a bor-, must- és husfogyasztásról Egerbegy Thordavármegyében keblezett községében az 1862-ik katonai évre, a többlet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az e czárbólí árverés folyó év és hó 25-én délelőtti 10 órakor fog a fennit cs. kir. pénzügy kerületi igazgatóságnál megtartatni; melyre a 10 % bánatpénzzel ellátott bérleti kívánók ezenel meghivatnak.

Az öszves kikiáltási ár létszen 368 fti 98 kr o. b.

A feltételek minden arányos pénzügy kerületi igazgatóságnál, ugy szintén ezen hivataloknál Szathmáron, Debreczenben és Nagyváradon megtekinthetők.

A cs. kir. kerületi Pénzügy Igazgatóságtól

Kolozsvárt October 14-én 1861.

NEM HIVATALOS.

(336) Van szerencsém a t. cz. közönségnek tudomására juttatni, miszerint a „Kolozsvári Közlöny“ idei september 28-ki számában hirdetett

Dittmár R. gyári lámpák

a legnagyobb választékban raktáramba megérkeztek, s meglepő jutányos áron kaphatók.

Hogy ezen lámpák csak is valódi Dittmár-féle készítmény, arról a t. cz. közönségnek kezeskedem és minden ez elleni állítást rágalmazásnak nyilvánítok.

CSAPÓ SÁNDOR.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(312)

Az idő lejár!

(3—3)

Az idén még csak october végéig lehet mint tagtárs, egy oly intézetbe részt venni, melybe mindenki, maga vagy más számára, egy szükség és szűkölködés nélküli jövőt biztosíthat; egy intézetbe, melynek naponként növekedő terjedelme tanúsítja, hogy az menyire előismeret s méltánylatot talál minden gondolkodó ember előtt.

De hol is lenne lehetséges aránylag oly csekély áldozattal nagyobb előnyül hasznot eszközölni, mint a hol a beadások lelkiismeretes kezelése mellett azon időves czél elérésére fordíthatnak:

„Egyesített erővel egymást kölcsönösen gyámolítani s a szükség, nélkülözés ellen óvni, őrizni s biztosítani!”

Melyik hasonnemű intézet által elérhető 1 fti. 26 kr. csekély mennyiség által oly gyorsan mint sok százak által egy ily egyet jótéteményben részesülni, mely az élőknek uzsorával fizeti vissza bétételeit, s melynek mind e mellett illő uton a bétételeknek mennyisége s az egyes tagok életkora szolgál sinormértékül. A felvétel január 1-jétől october végéig tart. Ki ezen időt elmulasztja, arra nézve egy egész év, az egész nyugdíjjal együtt elveszett. A jelen évi felvétel utolsó hónapja elkövetkezett.

Vajha minden szűlék kiknek gyermekek jövője szívőken fekszik, házaspárok kik élet-társok egykori sorsok iránt nem közönyösek, s minden végre ki jól gondolkodik, sietne a kitűzött idő elfolyása előtt a **Brassói közhasznú nyugdíj intézetbe**, vagyoni körülményeikhez s tehetségi viszonyukhoz mért összeggel részt venni.

Az elmulasztás egykor keserű bánatot szülhetne azon szerencse kedvelteknél, kik dúsán arathatnának, ha az előgondoskodási szeretet számukra vetett volna.

Ámbár ezután is minden évben lehetséges ezen intézet jótékonyágában részt venni, **de az egyszer elmulasztottat soha se lehet kipótolni.**

Azon tisztelt közeli s távoli intézeti tagtársak, kik ezen évi bétételebe még hátraléktan lennének, felkértem ez alkalommal azoknak befizetésével annyival is inkább sietni, mivel a befizetések october hónapján túli elhalasztása egy egész évi nyugdíj elvesztését vonhatná maga után, midőn alapszabályilag januarius elejétől october utoljára 10 havi hosszú határidő van a fizetések tisztába hozatalára határozva, a még fenn maradt 2 hó, november és december, a sokoldalú számadások tisztába hozatalára kell hogy fordítdjék. Oly rendezés, mely mindennek érdekében áll, midőn a közezel csak ez uton elérhető.

Ezen nyugdíj- intézet igazgatási irodája Brassóban a Roszmarkt nevű helyen lévő 33-ik számú épületben van.

Vidéki ügynökségek.

Beszterczén: Lani Ede urnál. Bukarestben: Frank Edvárd András. Brenndorf (Rotfalva): Horváth Péter. Csermátfaluban: Binder Lajos. Deutsch-Kreutzon: Schuszer Adolf Mihály urnál, Erked, Bodendorf, Denndorf, Kézd, Klossdorf, Meelburg, Meschendorf és Radeln számára. Dézen: Bonyhai Nagy János. Debreczenben: Örvény Vilmos. Duppauban (Csehország): A. C. Tiehy urnál. Fiumében: Depoli I. Fogarashan: Thüman Frigyes. Fok-sányban (Moldova): Römer Frigyes. Galton: Albrich Vilmos. Gyergyó-Szent-Miklósban: Kristoffi Antal. Halmágyon: Koszta József. Hatzfelden: Telbisz János. Haldsdorf: Foith János. Honigbergen: Boltres Mihály. Illyefalván: Séra László. Jászvásárt (Jassy): Orvostudor Stenner Gottlieb August. Károly-Felvárd: C. M. Megay. Kassán: Petrich C. Kézi-Vásárhely: Csizsár Mihály. Kolozsvárt: Sebell Mihály. Könygrätzben: Riedel A. R. Krakóban: Kollner C. Krizbán: Foris Márton. Leschkirchen: Czamerer József. Marienburgban: Altstädter János. Marosvásárt: Grün Izrael. Maros-Vásárhely: Bell Frigyes. Medgyesen: Wachsmann Károly. Mező-Berényen: Kirner Ede. Migliczen (Morva): Dokopil Károly. Nagy-Váradon: Jakab Lőrincz, Lutz Gottier. Pécsen (Magyarhon): Rehák Gusztáv. Szászsebesben: Binder Frigyes. Sopronban: Zügn J. G. Szebenben: Zúrner József és Matthias uraknál.

Fő ügykezelők.

Bécsben: Preidl Frigyes. Buda-pestben: Metz Vilmos. Prágában: Krütnzer testvérek. Prásmáron: Grosz Lőrincz. Rosnyón: Römer Károly János. Köhalomban: Nagelschmidt Ágoston. Ségessvárt: Misselbacher Frigyes Károly. Sárkányon: Kraft Károly. Szászvároson: Leonhard József Frigyes. Seps-Fel-Dobolyon: Bartha András. Szász-Régenben: Wittstock Károly. Szilágy-Somlyón: Lázár János. Seps-Szent-Györgyön: Roll Károly. Szerethen (Bukovina): Quirsfeld Ede. Toroczkon: Koronka Antal. Torán: Meltzel Samuel. Feketealmon (Zeiden): Kures György. Ziegler Mihály. Uffaluban: Kőpe János. Füzes-Patakán (Weidenbach): Török György. Windisch-Grätzben (Alsó-Steier): Kastner Adolf. Zalánban: Séra Zsigmond. Salamikban (Galliezia): Schildenfeldi Schiller Leo urak.

(324)

Szálloda és vendéglő nyitas.

(3—3)

Alólirt tisztelettel jelemti a t. cz. közönségnek, hogy a „Nemzeti Szálloda“ czim alatt ösmert vendéglő és szállodai helyiségek a t. tordautca szögletén közelebből átvén, f. october hó 12-ik napján meg is nyitotta, s reményli, hogy újabb czélsszerű berendezésével a t. cz. közönség igényeinek mind szállodai kényelem tekintetében, mind választékos étcsarnokával, mind pedig kávé-házában két tekeasztalával kielégítő szolgálatot fog nyujtatni.

A szálló szobák, legnagyobb tekintettel ajutányos, pontos és kész szolgálatra berendezvék.

Számos látogatásért esd
Kolozsvárt, October 12-én 1861

Szeliga József,
vendéglős és haszonbérli.

(333)

Haszonbérbe adó jószág.

(2—3)

Mező Nagy Csánban, Torda mellett, Káli Nagy Eleknek 849 holdat 882 □ ölet tevő egy tagban lévő birtoka, benn a faluban lévő mintegy 22 holdnyi belső telekkel s a körüli területtel együtt jövő 1862-dik évi szentgyörgy naptól kezdőleg több évre haszonbérbe kiadó. Ertekezni lehet iránta Kolozsvárt a tulajdonossal v. pedig a szegények főkormányászeki ügyvéde Kozma Lászlóval.